

2. Aristova I. V. Derzhavna informatsiina polityka ta yii realizatsiia v diialnosti orhaniv vnutrishnikh sprav Ukrainy: orhanizatsiino-pravovi zasady: Avtoref. dys... d-ra yuryd. nauk: 12.00.07 / I.V. Aristova ; Nats. un-t vnutr. sprav. — Kh., 2002. — 39 s.
3. Pozhuiev V. I. Formuvannia kontseptsii derzhavnoi informatsiinoi polityky v umovakh hlobalizatsii / V. I. Pozhuiev // Humanitarnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii. - 2010. - Vyp. 43. - S. 4-12. - Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/znpgvzdia_2010_43_3.pdf
4. Pro Osnovni zasady rozvytku informatsiinoho suspilstva v Ukraini na 2007-2015 roky : Zakon Ukrainy vid 9 sichnia 2007 roku № 537-V // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – № 12 – 2007 – St.102.
5. Pakhinin M. L. Pryntsyipy, zavdannia ta instrumenty derzhavnoi informatsiinoi polityky v suchasnykh umovakh / M. L. Pakhinin // Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia. – Vyp. 3 (46) – 2014 – S. 87-95.
6. Ivanchenko Yu. M. Sutnist, holovni napriamy ta sposoby derzhavnoi informatsiinoi polityky v Ukraini [Elektronnyi resurs] / Yu.M. Ivanchenko // Derzhavne upravlinnia teoriia ta praktyka. – 2005. - № 2. – Rezhym dostupu: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej2/txts/phil0/05ijmipu.pdf>
7. Nesteriak Yu. V. Normatyvno-pravovi osnovy derzhavnoi informatsiinoi polityky Ukrainy v umovakh rozvytku informatsiinoho suspilstva / Yu. V. Nesteriak // Teoriia i praktyka derzhavnoho upravlinnia. – Vyp. 4 (39) – 2012 – S. 111-119.
8. Pytannia diialnosti Ministerstva informatsiinoi polityky Ukrainy : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 14.01.15 № 2 // Ofitsiinyi visnyk Ukrainy. – № 6.– 2015. – St. 124.

Рецензент: кандидат юридичних наук, доцент Дрозд О.Ю.

УДК 342.9

Прокопенко О.Ю.,

к.ю.н., начальник кафедри тактико-спеціальної
підготовки факультету підготовки фахівців міліції громадської
безпеки та кримінальної міліції у справах дітей
Харківського національного університету внутрішніх справ

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНИМИ ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН**

У статті, на основі наукових поглядів вчених та нормативно-правових актів, досліджено етимологію поняття «соціально-економічне право». Досліджено яким чином відбувається забезпечення регіональними органами внутрішніх справ реалізації соціально-економічних прав і свобод громадян.

Ключові слова: органи внутрішніх справ, соціально-економічні права, забезпечення прав і свобод.

Прокопенко А.Ю.,

к.ю.н., начальник кафедри тактико-спеціальної
підготовки факультета підготовки спеціалістів міліції громадської
безпеки та кримінальної міліції по справах дітей
Харківського національного університету внутрішніх справ

**ОБЕСПЕЧЕНИЕ РЕГИОНАЛЬНЫХ
ОРГАНОВ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ РЕАЛИЗАЦИИ СОЦИАЛЬНО-
ЭКОНОМИЧЕСКИХ ПРАВ И СВОБОД ГРАЖДАН**

В статье, на основе научных взглядов ученых и нормативно-правовых актов, исследованы этимологию понятия «социально-экономическое право». Исследована каким образом происходит обеспечения региональными органами внутренних дел реализации социально-экономических прав и свобод граждан.

Ключевые слова: органы внутренних дел, социально-экономические права, обеспечение прав и свобод.

Prokopenko O.Y.

PhD, Head of the Department tactical and special
training for faculty training specialists of public police

security and criminal police for Children
Kharkiv National University of Internal Affairs

SUPPORT REGIONAL IMPLEMENTATION BY THE INTERIOR OF SOCIO-ECONOMIC RIGHTS AND FREEDOMS

The article, based on scientific views of scientists and regulations, studied the etymology of the term "social and economic rights." Investigated how regional authorities is to ensure the implementation of Internal Affairs of socio-economic rights and freedoms.

Background is that the realities of today show that there are severe problems concerning compliance with international standards in the field of economic, social and cultural rights of citizens. A significant proportion of the system of basic constitutional rights and freedoms of man and citizen occupy the same socio-economic rights and freedoms that allow citizens to realize the possible behavior or activities in the social sphere. This behavior or activities primarily associated with the ability of man to work and rest, to defend their socio-economic rights, to receive social security, have the right to an adequate standard of living, to receive appropriate medical care and insurance medicine to use and so on. Social rights and freedoms, promotes the welfare state, stabilize social life. That is why ensuring regional enforcement bodies implementing social and economic rights and freedoms of citizens is important.

The conclusions are that the regional internal affairs bodies performing the tasks of socio-economic rights carried out a set of measures aimed at their protection, the fight against and prevention of offenses in this area of social life. Among the socio-economic rights and freedoms of man and citizen and such that the daily activities provided by regional law-enforcement bodies should include the following: property rights; the right to entrepreneurial activity; rights and freedoms associated with employment; right to strike; the right to health and medical care; the right to a safe and healthy environment; right to education. The main problem standing in the way of effective implementation on the socio-economic rights and citizen entities listed above should call problems of inadequate legal security of their legal status, and the obscurity of most reform actions such bodies.

Keywords: enforcement bodies, socio-economic rights, rights and freedoms.

Актуальність проблематики. Реалії сьогодення свідчать, що існують гострі проблеми стосовно дотримання міжнародних стандартів у сфері економічних, соціальних і культурних прав громадянина. Значну питому вагу у системі основних конституційних прав і свобод людини і громадянина займають саме соціально-економічні права і свободи, які дозволяють громадянам реалізовувати можливу поведінку або діяльність у соціальній сфері. Ця поведінка або діяльність насамперед пов'язана з можливістю людини працювати та відпочивати, захищати свої соціально-економічні права, отримувати соціальний захист, мати право на достатній життєвий рівень, отримувати належну медичну допомогу та користуватися страховою медициною тощо. Реалізація соціальних прав і свобод сприяє формуванню соціальної держави, стабілізує суспільне життя. Саме тому забезпечення регіональними органами внутрішніх справ реалізації соціально-економічних прав і свобод громадян є актуальною.

Ступінь наукової розробки проблеми. Окремі аспекти проблематики забезпечення використання громадянами України соціально-економічних прав і свобод висвітлювались у роботах таких вчених як: О.Ю. Дрозда, А.М. Колодія, В.В. Копейчикова, С.Л. Лисенка, К.В. Коваленка, С.М. Гусарова, О. В. Негодченко, В.Ф. Опришко, М.Ф. Орзіх, П.М. Рабиновича, О.П. Рябченко, А.О. Селіванов, Ю.Ф. Кравченко, І.О. Лугового та інших. Проте несправедливо мало уваги, на нашу думку, приділено забезпеченню регіональними органами внутрішніх справ реалізації соціально-економічних прав і свобод громадян. **Тому метою статті є:** дослідити як

регіональними органами внутрішніх справ забезпечується реалізація соціально-економічних прав і свобод громадян

Мета статті на основі наукових поглядів вчених та нормативно-правових актів, дослідити етимологію поняття «соціально-економічне право».

Виклад матеріалу. Як зауважують у науково-правових колах, соціально-економічні права та свободи є основою всіх інших прав і свобод людини та громадянина. Вони стосуються таких важливих сфер життя, як власність, трудові відносини, здоров'я, відпочинок, і сприяють забезпеченню матеріальних, духовних, фізичних та інших соціально значущих потреб й інтересів особи [1, с. 89]. При цьому, на думку В.В. Кравченко, що була висловлена ним у навчальному посібнику “Конституційне право України”, соціально-економічні права та свободи складають особливу групу прав і свобод людини та громадянина, вони пов’язані з концепцією соціальної держави [2, с. 147-148]. Л.О. Золотухіна в своєму дослідженні, що присвячено договірним формам реалізації соціально-економічних прав та інтересів працівників в Україні, проаналізувавши основні підходи вчених-правознавців щодо визначення сутності поняття “соціально-економічні права та свободи” дійшла висновку стосовно того, що соціальні й економічні права та свободи людини й громадянина розглядаються в тісному взаємозв’язку, так як тільки в сукупності вони можуть забезпечити вільний розвиток особистості та задоволення її найважливіших потреб [3, с. 33-34].

Таким чином, соціально-економічні права та свободи людини й громадянина становлять одну з найважливіших основ правового статусу особистості. Серед вищенаведених прав та свобод і таких, які в повсякденній діяльності забезпечуються регіональними органами внутрішніх справ України слід назвати: право власності; право на підприємницьку діяльність; права й свободи, пов’язані із працевлаштуванням; право на страйк; право на охорону здоров’я та медичну допомогу; право на безпечне життя та здоров’я довілля; право на освіту. Не викликає сумніву, що всі із названих вище прав і свобод людини та громадянина тісно взаємопов’язані. Отже, розглянемо більш детально роль і місце регіональних органів внутрішніх справ у забезпеченні реалізації соціально-економічних прав і свобод громадян.

Так, розглядаючи право громадян на власність, слід зазначити, що воно отримало своє законодавче закріплення в положеннях Основного Закону України. Зокрема, згідно зі ст. 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися та розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним [4]. При цьому ст. 2 Закону України “Про міліцію” встановлює, що одним із основних завдань міліції є захист власності від злочинних та кримінально протиправних посягань [5]. У ст. 216 Кримінального процесуального кодексу України визначено, що до підслідності слідчих органів внутрішніх справ віднесено розслідування кримінальних правопорушень (злочинів) проти власності [6].

Слід зазначити, що в складі Міністерства внутрішніх справ України функціонує Державна служба охорони. Так, відповідно до Положення “Про Державну службу охорони при Міністерстві внутрішніх справ України”, що затверджено постановою Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо вдосконалення охорони об’єктів державної та інших форм власності” від 10 серпня 1993 року № 615, Державна служба

охорони при Міністерстві внутрішніх справ (далі – Державна служба охорони) створена для здійснення заходів щодо охорони нерухомих об'єктів та іншого майна, в тому числі вантажів, тимчасового зберігання валютних цінностей, забезпечення особистої безпеки громадян, а також технічного захисту інформації на договірних засадах у порядку, встановленому законодавством. А тому, на нашу думку, питання, пов'язані з реорганізацією (фактичною ліквідацією) Державної служби охорони повинні бути детально прораховані. У першу чергу зазначене, без сумніву, пов'язано із Законом України “Про зброю”, прийняття якого, до речі, викликає неоднозначну реакцію як серед більшості громадян так і серед експертів у цій галузі.

Наступна категорія соціально-економічних прав і свобод людини та громадянина, пов'язані з підприємницькою діяльністю, яка не заборонена законом. Зокрема, в ст. 42 Конституції України встановлено, що кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом. Держава забезпечує захист конкуренції в підприємницькій діяльності. Держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю та безпекою продукції й усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів [4]. Серед регіональних органів внутрішніх справ, які в повсякденній діяльності мають справу із забезпеченням прав і свобод людини та громадянина, що пов'язані із здійсненням останніми підприємницької діяльності, варто назвати підрозділи державної служби боротьби з економічною злочинністю Міністерства внутрішніх справ України. Так, відповідно до Положення “Про управління (відділ) державної служби боротьби з економічною злочинністю головних управлінь, управління МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті” що затверджено наказом Міністерства внутрішніх справ України “Про організацію діяльності підрозділів державної служби боротьби з економічною злочинністю Міністерства внутрішніх справ України” від 3 вересня 2012 року № 769 Управління (відділ) державної служби боротьби з економічною злочинністю (далі – У(В)ДСБЕЗ) головного управління, управління МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті (далі – ГУМВС, УМВС) є самостійним структурним підрозділом апарату ГУМВС, УМВС, який безпосередньо підпорядковується начальникові ГУМВС, УМВС, його заступнику – начальнику кримінальної міліції, діє в складі кримінальної міліції та згідно із законодавством України організовує та здійснює оперативно-розшукову діяльність.

Окрім вищенаведених серед соціально-економічних прав і свобод слід назвати ті, що пов'язані із працевлаштуванням. Так, згідно із ст. 43 Конституції України, кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки та перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб. Використання примусової праці забороняється. Кожен має право на належні, безпечні та здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом [4]. Регіональні органи внутрішніх справ, забезпечуючи в повсякденній діяльності право громадян на працю, ведуть боротьбу із злочинами в даній сфері суспільного життя.

Конституція України серед соціально-економічних прав і свобод людини та громадянина виокремлює право на страйк. Зокрема, згідно із ст. 44 Основного Закону України, ті, хто працює, мають право на страйк для захисту своїх економічних і соціальних інтересів [4]. Так, відповідно до ст. 17 Закону України “Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)” від 3 березня 1998 року страйк – це тимчасове колективне добровільне припинення роботи працівниками підприємства, установи, організації з метою вирішення колективного трудового спору (конфлікту). Страйк застосовується як крайній засіб, коли всі інші можливості вичерпано [7].

Ще однією категорією соціально-економічних прав людини та громадянина виступає право на охорону здоров'я та медичну допомогу. Так, відповідно до ст. 49 Конституції України. Кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування. Охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних та оздоровчо-профілактичних програм [4]. При цьому з аналізу положень Закону України “Про міліцію” слідує, що органи внутрішніх справ, в тому числі регіонального рівня, в рамках забезпечення прав і свобод людини та громадянина повинні в разі необхідності вживати заходів щодо негайного надання медичної допомоги затриманим та заарештованим. Більш того, співробітники регіональних органів внутрішніх справ, відповідно до ст. 10 вищенаведеного нормативно-правового акта повинні надавати в межах наявних можливостей особам, які потерпіли від правопорушень і нещасних випадків або перебувають у безпорадному чи небезпечному для життя та здоров'я стані, в тому числі неповнолітнім, які залишилися без опікування, домедичну допомогу й іншу допомогу, а також у разі необхідності вживати передбачених Законом України “Про екстрену медичну допомогу” заходів для забезпечення надання зазначеним особам екстреної медичної допомоги [5]. Також, згідно із ст. 1 Закону України “Про екстрену медичну допомогу” від 5 липня 2012 року, домедична допомога – це невідкладні дії та організаційні заходи, спрямовані на врятування та збереження життя людини в невідкладному стані та мінімізацію наслідків впливу такого стану на її здоров'я, що здійснюються на місці події особами, які не мають медичної освіти, але за своїми службовими обов'язками повинні володіти основними практичними навичками з рятування та збереження життя людини, яка перебуває в невідкладному стані, та відповідно до закону зобов'язані здійснювати такі дії та заходи.

Окрему увагу в контексті досліджуваного питання слід звернути на права та свободи людини й громадянина, пов'язані з безпечним життям та здоровим довкіллям, роль у забезпеченні яких регіональними органами внутрішніх справ України важко переоцінити. Так, відповідно до ст. 50 Конституції України кожен має право на безпечне для життя та здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди. Більш того в ст. 14 Основного Закону України визначено, що забезпечення екологічної безпеки та підтримання екологічної рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи – катастрофи планетарного масштабу, збереження генофонду Українського народу є обов'язком держави [4]. У більшій мірі вищенаведений, встановлений на рівні Конституції України обов'язок держава реалізує через регіональні органи внутрішніх справ. Так, згідно із ст. 7 (організація міліції та її підпорядкованість) Закону України “Про міліцію”, для

забезпечення громадського порядку на об'єктах та територіях, які постраждали від стихійного лиха, екологічного забруднення, катастрофи, Міністерством внутрішніх справ України можуть створюватися спеціальні підрозділи міліції. У свою чергу, ст. 10 вищенаведеного нормативно-правового акта серед основних обов'язків міліції виокремлює обов'язок щодо забезпечення відповідно до законодавства зони надзвичайної екологічної ситуації в разі її оголошення на всій території України або в окремій місцевості [5].

Наступна категорія прав і свобод людини та громадянина, що забезпечуються регіональними органами внутрішніх справ України, пов'язана із реалізацією права на освіту. Так, відповідно до ст. 53 Конституцією України кожен має право на освіту [4]. Вищенаведені права й свободи, в першу чергу, є складовою прав такої незахищеної категорії населення як дитини. При цьому, регіональні органи внутрішніх справ, забезпечуючи право дитини на освіти, вирішують питання пов'язані із її соціальним захистом та профілактикою правопорушень серед осіб, які не досягли вісімнадцятирічного віку.

Отже, регіональні органи внутрішніх справ, забезпечуючи реалізацією права особи на освіту здійснюють комплекс заходів пов'язаних із соціальним захистом дітей і профілактики серед них правопорушень. Виконуючи зазначені вище заходи регіональні органи внутрішніх справ також забезпечують й інші права та свободи людини й громадянина, пов'язані зокрема з: їхнім життям, здоров'ям, гідністю тощо. При цьому слід зазначити, що в складі кримінального блоку Міністерства внутрішніх справ функціонують підрозділи кримінальної міліції в справах дітей (далі – підрозділи КМСД), на які покладено виконання вищенаведених завдань. Правовий статус вказаних підрозділів визначено в Інструкції з організації роботи підрозділів кримінальної міліції у справах дітей, що затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ від 19 грудня 2012 року № 1176. Так, відповідно до вищенаведеного нормативно-правового акта основними завданнями підрозділів КМСД є: організація та здійснення заходів профілактики з дітьми в навчальних закладах, за місцем проживання з метою запобігання вчиненню ними адміністративних і кримінальних правопорушень; організація та здійснення заходів індивідуальної профілактики з дітьми, що вчинили адміністративні та кримінальні правопорушення, були засуджені до покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, звільненими зі спеціальних виховних установ; ужиття заходів щодо недопущення рецидивної злочинності серед дітей; установлення місцезнаходження дітей у разі їх безвісного зникнення; розкриття кримінальних правопорушень, учинених дітьми; виявлення та припинення фактів жорстокого поводження з дітьми, учинення стосовно них насильства, в тому числі батьками, законними представниками; організація надання правової та психологічної допомоги дітям, які є потерпілими в кримінальному провадженні чи стали свідками кримінального правопорушення [8].

Разом із тим, не дивлячись на важливість завдань, що виконують підрозділи КМСД у сфері забезпечення прав і свобод людини та громадянина, відповідно до Стратегії розвитку ОВС зазначені підрозділи підлягають перерозподілу та скороченню шляхом їх перетворення з урахуванням положень міжнародного законодавства в сфері ювенальної юстиції [9 9]. Хоча, як зазначено в Стратегії розвитку ОВС вищенаведені

заходи й належать до довгострокових, у проекті Концепції першочергових заходів системи Міністерства внутрішніх справ, вони (як слідує з назви самої Концепції) визначені як першочергові заходи, які належать розв'язати протягом 2015-2016 років [10]. При цьому в жодному з наведених вище джерел відсутня чітка інформація щодо необхідності такої реорганізації, що дає змогу зробити наступні висновки. Так, по-перше, передача Управління кримінальної міліції у справах дітей з блоку кримінальної міліції до блоку Департаменту громадської безпеки має своїм наслідком скорочення або зміну деяких з вищенаведених завдань даного підрозділу. Таким чином, вищенаведені заходи з реорганізації підрозділів КМСД виглядають як такі, що направлені не на здійснення ефективного забезпечення прав і свобод людини та громадянина у відповідній сфері людського життя, а як самоціль – “реформування заради реформування”. По-друге, лише тільки зміна назви підрозділу потребує чималого бюджетного фінансування. Як приклад, можна представити чого тільки коштує зміна всіляких табличок, печаток, штампів, назви службової документації, розробка нової нормативної бази тощо. В умовах значного дефіциту бюджету, а також й до того не належного бюджетного фінансування органів внутрішніх справ, зазначені заходи на сьогодні як мінімум виглядають неоправданими. Таким чином, на нашу думку, перед тим як реорганізувати підрозділи КМСД необхідним є належне обґрунтування таких заходів як з економічної точки зору, так й їх загальної доцільності.

Висновок. Таким чином, регіональні органи внутрішніх справ, виконуючи завдання із забезпечення соціально-економічних прав здійснюють комплекс заходів, направлених на їх охорону, боротьбу та профілактику правопорушень у цій сфері суспільного життя. Серед соціально-економічних прав і свобод людини та громадянина й таких, що в повсякденній діяльності забезпечуються регіональними органами внутрішніх справ слід назвати наступні: право власності; право на підприємницьку діяльність; права й свободи, пов'язані із працевлаштуванням; право на страйк; право на охорону здоров'я та медичну допомогу; право на безпечне життя та здоров'я довкілля; право на освіту. Основною проблемою, що стоїть на шляху здійснення ефективної діяльності щодо забезпечення соціально-економічних прав людини та громадянина наведеними вище суб'єктами слід назвати проблематику із неналежного нормативно-правового забезпечення їх правового статусу, а також незрозумілості більшості заходів із реформування таких органів.

Список використаних джерел:

1. Годованець В. Ф. Конституційне право України : Навч. посіб. – К. : МАУП, 2005. – 360 с.
2. Кравченко В. В. Конституційне право України: Навчальний посібник. Вид. 3-тє, виправл. та доповн.– К. : Атіка, 2004. – 512 с.
3. Золотухіна Л. О. Договірні форми реалізації соціально-економічних прав та інтересів працівників в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.05 / Золотухіна Лїлія Олександрівна. – Х., 2007. – 228 с.
4. Конституція України : від 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
5. Про міліцію : Закон України : від 20 груд. 1990 р. № 565-ХІІ // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України : від 13 квіт. 2012 р. № 4651- VI // Офіційний вісник України. – 2012. – № 37. – Ст. 1370.
7. Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів) : закон України : від 3 бер. 1998 р. № 137/98-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 34. – Ст. 227.

8. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів кримінальної міліції у справах дітей : наказ Міністерства внутрішніх справ України : від 19 груд. 2012 р. № 1176 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 8. – Ст. 288.
9. Проект Стратегії розвитку органів внутрішніх справ України / МВС України : офіційний сайт : <http://www.mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/1221365>.
10. Проект Концепції першочергових заходів реформування системи Міністерства внутрішніх справ / МВС України : офіційний сайт : <http://www.mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/1221414>.
11. Структура Міністерства внутрішніх справ України / МВС України : офіційний сайт : <http://www.mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/524421>.

References:

1. Hodovanets V. F. Konstytutsiine pravo Ukrainy : Navch. posib. – K. : MAUP, 2005. – 360 s.
2. Kravchenko V. V. Konstytutsiine pravo Ukrainy: Navchalnyi posibnyk. Vyd. 3-tie, vypravl. ta dopovn.– K. : Atika, 2004. – 512 s.
3. Zolotukhina L. O. Dohovirni formy realizatsii sotsialno-ekonomichnykh prav ta interesiv pratsivnykiv v Ukraini : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.05 / Zolotukhina Liliia Oleksandrivna. – Kh., 2007. – 228 s.
4. Konstytutsiia Ukrainy : vid 28 cherv. 1996 r. // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. – 1996. – № 30. – St. 141.
5. Pro militsiiu : Zakon Ukrainy : vid 20 hrud. 1990 r. № 565-KhII // Vidomosti Verkhovnoi Rady URSR. – 1991. – № 4. – St. 20.
6. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy : Zakon Ukrainy : vid 13 kvit. 2012 r. № 4651- VI // Ofitsiinyi visnyk Ukrainy. – 2012. – № 37. – St. 1370.
7. Pro poriadok vyrishennia kolektyvnykh trudovykh sporiv (konfliktiv) : zakon Ukrainy : vid 3 ber. 1998 r. № 137/98-VR // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. – 1998. – № 34. – St. 227.
8. Pro zatverdzhennia Instruksii z orhanizatsii roboty pidrozdiliv kryminalnoi militsii u spravakh ditei : nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy : vid 19 hrud. 2012 r. № 1176 // Ofitsiinyi visnyk Ukrainy. – 2013. – № 8. – St. 288.
9. Proekt Stratehii rozvytku orhaniv vnutrishnikh sprav Ukrainy / MVS Ukrainy : ofitsiinyi sait : <http://www.mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/1221365>.
10. Proekt Kontseptsii pershocherhovykh zakhodiv reformuvannia systemy Ministerstva vnutrishnikh sprav / MVS Ukrainy : ofitsiinyi sait : <http://www.mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/1221414>.
11. Struktura Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy / MVS Ukrainy : ofitsiinyi sait : <http://www.mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/524421>.

Рецензент: доктор юридичних наук, доцент Армаш Н.О.

УДК 342.9

Рунова Н.О.,

кандидат юридичних наук,

нотаріус Київського міського нотаріального округу

**ПРОБЛЕМИ ГАРМОНІЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ
ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ**

В статті узагальнені та проаналізовані теоретико-правові підходи до визначення проблем гармонізації законодавства у сфері організації та функціонування державної служби в Україні. Запропоновані шляхи їх вирішення в контексті наближення законодавства України до законодавства ЄС як передумови можливого повноцінного членства та розвитку подальшої співпраці.

Ключові слова: державна служба, гармонізація, адаптація, наближення, інтеграція, законодавство, ЄС.

Рунова Н.О.,

кандидат юридических наук,

нотариус Киевского городского нотариального округа

ПРОБЛЕМЫ ГАРМОНИЗАЦИИ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА